

ירידת אברהם למצרים

פרק יב פסוקים י-כ

1. האלשיר הקדוש לפסוק י:

"הנה ראוי לשים לב: האם אחר כל ההבטחות שהובטח על לכתו לארץ: ואעשך כו', לא שת ליבו [של אברהם ש] יפרנסהו יתברך בארץ? כי אם מיד שראה רעב בארץ ירד מצרימה? כי הלא לא נתרוקנה ארץ ישראל, ואשר זן את הנותרים, עריצי גויים, האם לא יזון את אברהם בארץ? ואיה הביטחון אשר בטח בד'?"

2. רמב"ן לפסוק י:

"ודע כי אברהם אבינו חטא חטא גדול בשגגה שהביא אשתו הצדקת במכשול עון מפני פחדו פן יהרגוהו, והיה לו לבטוח בשם שיציל אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו כי יש באלהים כח לעזור ולהציל, גם יציאתו מן הארץ שנצטווה עליה בתחילה מפני הרעב עון אשר חטא, כי האלהים ברעב יפדנו ממות, ועל המעשה הזה נגזר על זרעו הגלות בארץ מצרים ביד פרעה."

3. בראשית רבה מ ד:

"כל השנים הללו הוא עמה ועכשיו אומר לה: 'הנה נא ידעתי כי אישה יפת מראה את'?"

4. האלשיר הקדוש שם:

"היתכן גבר כאברהם יעץ תחבולה לאבד נפשו הלילה, להניח את שרה הגדולה ממנו בבגיאות, יבואו אליה גויים ויחללוהו והיא בעולת בעל, והיא משבע מצוות בני-נח? ומה גם מי שמקיים אפילו עירובי תבשילין? ומר ממות באמור אליה 'אמרי נא אחתי את... למען ייטב לי בעבורך... שמורה באצבע כי טובים לו דודי אתנניה, והיא את ערלים תשכב. ומי ישמע כדבר הזה ולא תצילנה אזניו!?"

5. נצי"ב לפסוק י:

"כפל הכתוב [פעמיים נאמר בפסוק שהיה רעב] להודיע שכל עוד שהיה אפשר להשתדל למכור רכושו ולבטוח בד' עשה. עד שמכל מקום כבד עליו הרעב, אז קיים בעצמו 'רעב בעיר פזר רגליך' כדאיתא בפרק הכונסי."

6. מלבי"ם לפסוק י:

"וירד מצרימה – לא לקבוע דירה רק לגור שם לפי שעה מצד שכבד הרעב בארץ ולחזור כשיפסק הרעב שבזה יחשב שישב עדיין בארץ כיון שדעתו לחזור."

7. ספורנו לפסוק יא:

"לבא מצרימה – בית הועד לזנות, כמו שנאמר עליהם: 'אשר בשר חמורים בשרם, וזרמת סוסים זרמתם'."

8. קידושין פב ע"א:

1. בבא קמא ס ע"ב.
2. יחזקאל כג כ.